

דויד בנגוריון רצה לזיין את צה"ל ואליהו שפייר ציחצה את שיניו והשאיר סימן לברילב

באחד מבתי-הקפה בראשון לציון, והמשודרים בתוכנית גלי-צה"ל, שעתים משתיים.

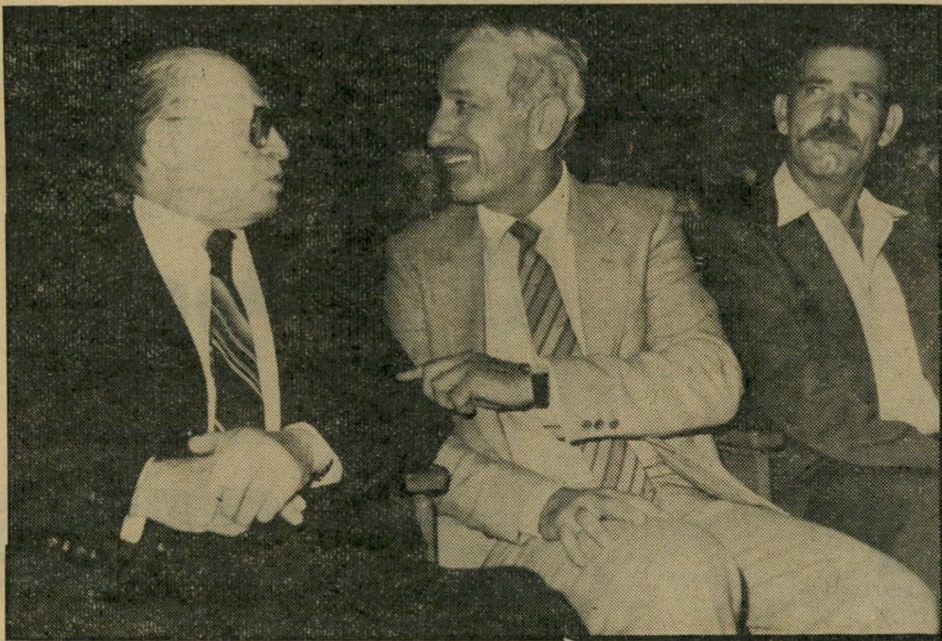
■ נמיר, נהגת כליידי מוש" למת גם כשהיא אוכלת. למרות שהכיסא שעליו היא יושבת צמוד לשולחן, היא סורסת מפית על ברכיה, כדי שלא תתלכלך. במיוזון אין מגישים מפיות לאורחים.

■ ח"כ הרוח, איתן ליב-ני, נשאל עליידי אחד העוררים הפרלמנטריים של מיפ-לגתו מדוע הוא כליידי מוטריד. ליבני ענה ברצינות: "לולא הייתי לוקח הכל ללב, הייתי כבר יכול להיות מפא"ניק קטן".

פעם הוא שתה מכוס המים שהוגשה לו, ושעליה בשארו סימנים לבנים. כשנכנס אחריו חיים בר-לב הוא שאל מי שתה מהכוס, כשאמרו לו שזה יריבו, אמר: "מה, הוא ציחצה פה שיניים?"

■ שפייר, שנאם בשצף-קצף לפני אנשי החוג, אמר בנאומו: "...ואנחנו צריכים להשתמש באנשים". הוא הביט בנוכחים, וכשגילה שהם מבייטים בו בתימהון, תיקן ואמר: "אנו צריכים להעזר באנשים".

■ אחרי שנבחר, קם בר-לב, המהלך עדיין על קביים, להודות לציירי מרכז-המיפלגה שבחרו בו ואמר: "אני רוצה

דויד הגואל

מנכ"ל משרד-האנלגיה דויד (ג'וקי) הגואל היה בין מארגני ערב יהדות-לוב, שאורח-הכבוד בו היה ראש-הממשלה. בגן היה אמור להיות בין המברכים בשעה 7.30 בערב, אך הוא איחר מכיוון שהיה בחתונתו של יוסף מנדלביץ. שומר-ראשו, שהתפרסו בכניסה, דרשו לדעת אם בגן יעלה לבימה וינאם מייד, או שיובל קודם למקומו. באולם עצמו נמשכה התוכנית ומארגני-הערב, ביניהם סגן-השר בן-ציון רובין, התווכחו איך ייכנס ראש-הממשלה לאולם. פסק הגואל: "הוא לא ייכנס באמצע השיר. הוא יחכה עד סופו. לא יזיק". כשנכנס ראש-הממשלה, להיכל התרבות, באיחור של יותר משעה, אמר לדויד הגואל, שבא לקבל את פניו: "מה, גם אתה לובי?" (לידם בתמונה: ח"כ המערך רענן נעים, שכונה באותו ערב, "רנטו").

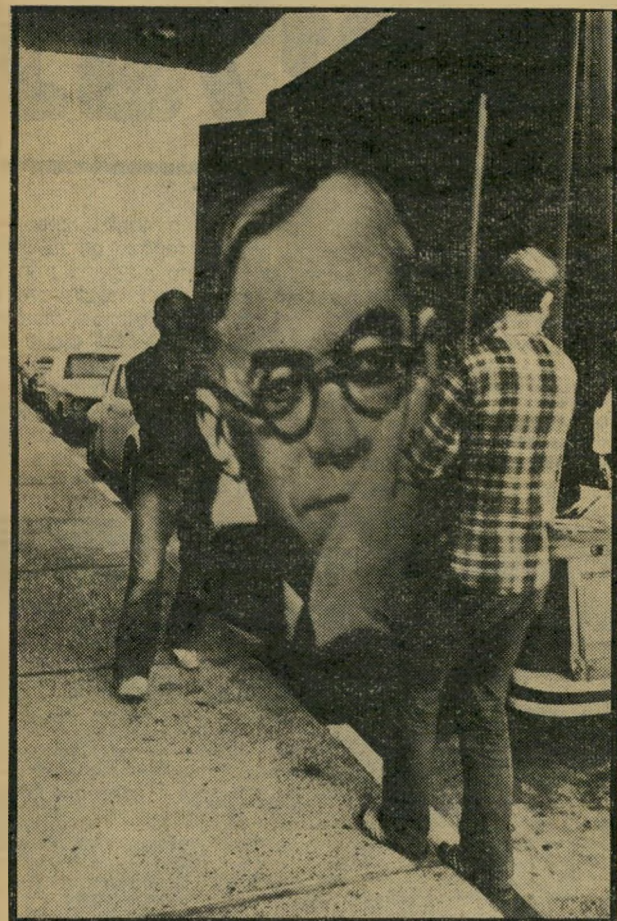
אולם, שנמצא בקירבת מקום. בעוד אנשי-הביטחון בודקים את האיזור, צעד עימם נבון לאוהל, קיבל קפה ואז הם סיפרו לו על צרותיהם עם הסיוות הירוקה. נבון הציע להם להרכיב מישלחת ולבוא אליו למישכן, לשיחת רצינית בעניין. ששת הבדואים, ששהו בבית-הנשיא בשבוע שעבר, הם נציגי שלושת השבטים באיזור, שנבחרו לבוא ולשטוח את בעיותיהם.

■ ערב בחירת מועמד מיפ-לגת העבודה לתפקיד המזכ"ל, סיפרו שני המועמדים על תוכר ניותיהם לחברי החוג-לשילוב במיפלגה. ראשון הדוברים היה אליהו שפייר, ובשעת נאוו-מו יצא קצף רב מפיו. מדי

מתשובה ישירה. בנגוריון, ש-היה מוכר כעקשן, שאל את נהגו בעת נסיעו לבייתם: "מה זה לזיין?" הנהג לא הופי-תע, אך הציע לבנגוריון ש-ישאל את נכדו. יריב הקטן הסביר לסבו את פירושה ה-מדוייק של המילה.

■ את ההיכרות הראשונה של נשיא-המדינה עם הבדווים, שבאו אליו בשבוע שעבר לשיחה, עשה יצחק נבון לצידו של מסוק במיצפה-רמון. לפני הודשים אחדים ביקר נבון ב-עיירה, לשם בא במסוק של חילה-אוויר. בדרכו למסוק, ש-היה אמור להחזיר אותו לירושלים, הופיעו לפתע בדואים, שעמדו בשורה וביקשו מהנשיא שיתכבד לשתות ספל קפה ב-

■ בסמינריון שנערך ב-קיבוץ נחשונים סיפר הד"ר יריב בן-אליעזר, מרצה לתיקשורת באוניברסיטת תל-אביב, כי הוא תוהה אם ידע מנחם בגין מהי המילה "צ'ח-צ'ח", שאותה שמיע בכיכר מלכיים-ישראל, ערב הבחירות. הוא סיפר שכשהיה בן 11 נסע עם סבו, דויד בנגוריון, לשכונת-התקווה, שם היה אמור הסב לנאום. לפניכן התנהל ויכוח בין מי שהיה אז ראש-הממשלה לבין מזכירו, יצחק נבון, כיום נשיא המדינה, על ביטוי מסויים. בנגוריון רצה לומר בנאומו "אנחנו נזיין את צה"ל" ואילו נבון ביקש ממנו שיאמר "אנחנו נחמש את צה"ל". בנגוריון ביקש לדעת מהו ההבדל, אך נבון התחמק

זאב ז'בוטינסקי

מובל לתא-המיטען, יחד עם שאר חלקי התיפאורה, ש-הוצאו ממלון "מארינה" בבת-ים, אחרי ערב שערך, חוג ידידי מכון ז'בוטינסקי, שבו השתתף גם ראש-הממשלה. תמונת ז'בוטינסקי, גדולת-המימדים, שהיתה תלויה באולם הנשפים של המלון, השייך לאיש-חרות חיים שיף, הורדה מהקיר והוחזרה למחסן.

■ ח"כ שבח וייס ערך בדיקה ומצא ש-14 ח"כים, מ-רוב סיעות הבית, למדו בחוג למדעי-המדינה אצל אותו מר-צה: הפרופסור הימני בנימין אקצוין. לדברי וייס, זהו דבר חסר-תקדים בפרלמנטים בעור-לם.

■ לח"כ הליברלים יהו"דה פרח יש הצעה לחידוש לשוני. לדעתו יש להמיר את הביטוי "אדם מרובע" בביטוי "אדם משולש". לדבריו, ריי-בוע חסום עליידי ארבע צל-עות, והשטח שנוצר גדול מ-שיטחו של המשולש. במשור-לש, לעומת זאת, השטח חסום במינימום צלעות, והשטח ש-נוצר הוא קטן ביותר. המ-שולש מחודד וקשה להיפגש עימו. לכן, אם רוצים לומר על מישחו שהוא מרובע, הבי-טוי, אדם משולש ייטיב להב-היר זאת.

להודות לכם בקצרה ועל רגל אחת.

■ איש הפרלמנט של ראשון-לציון, זאב (דוק) מאירו-ביץ, עומד לקבל תפי-קיד רישמי ממישרד-התיירות. הוא הצליח לעניין גורמים בכירים במישרד ברעיון שהוא יערוך לכל אישיות בכירה, המבקרת בארץ, סיור מקיף במושבות הוותיקות, כמשקל-נגד לסיורים שמארגנים להם בקיבוצים. לדבריו, הרעיון התקבל בהתלהבות. הוא יע-שה זאת ללא שכר.

■ כשפגשה ח"כ המערך, אורה נמיר, את "דוק" ב-מינון-הח"כים, היא אמרה לו: "אתה מודיע לי שאתה תכניס אותי לפרלמנט, ולבסוף אינך עומד בהבטחתך ואינך מכניס אותי". נמיר התכוונה לדויר-נים שמקיימים דוק וחבריו

מישאל בזה מה עושים ב-21 מיליון ל"י?

תושב הרצליה, יצחק (זיקו) נהרדעא, זכה בשבוע שעבר בפרס הגדול ביותר בתולדות הטוטו: 21 מיליון לירות. אנשים שונים נשאלו במישאל-הבזק של העולם הזה מה היו עושים אילו הם היו זוכים באותו פרס, והם השיבו:

- אריה גוראל, ראש עיריית חיפה: "אצלי הבעיה קצת צפופה. יש לי ארבע בנות. כך שחלק הייתי מקדיש להן. חלק אחר, קרוב לוודאי, הייתי תורם למטרה ציבורית-עירונית, וחלק אחר הייתי, אולי, שומר קצת לעצמי, משפר את הדיוור שלי. רגע, איך לוקחים את זה? אתה יודע את הכתובת?"
- שמואל שיף, איש שידורי ישראל: "שאלה קשה. הייתי נכנס לחובות. כי הייתי קונה כלייך הרבה דברים. בקיצור, הייתי בצרות".
- הלל זיידל, ח"כ הליכוד לשעבר מטעם חטיבת-אחדות: "ראשית הייתי יוצא לטיול בחו"ל, ממש עם כל המיטען. דואג לעתיד שתי בנותי ושני נכדי, והייתי תורם משהו למוסד לילדים".
- שלמה צדוק, מכרזי מרדיהספרדים: "לא חשבתי על כך, אך בעצם הייתי מתחנן עם חברתי, מרוקאית יפהפיה".
- שאול רישו, קולנוען: "הייתי עושה את שלושת הסרטים שעכשיו אני עובד עליהם כמו דניאל — סיפור אהבה והתידור הלבן. בשאר הכסף הייתי מוציא עיתון בענייני קולנוע בשם "קס"ח — קולנוע-ססייחיים".